

200703320/1.

Datum uitspraak: 3 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/34821 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 18 april 2007 in
het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 april 2007, verzonden op 19 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 29 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Sevenster, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Sevenster
Lid van de enkelvoudige kamer

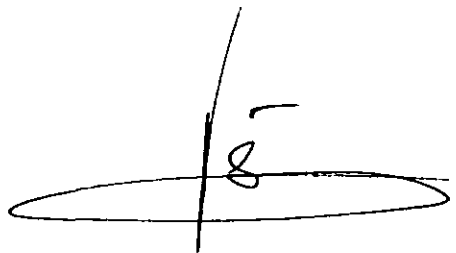
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 juli 2007

154-527.

Verzonden: **- 3 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

II

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 06/34821

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 18 april 2007

inzake

geboren op
nationaliteit: beweerdelijk de Afghaanse,
verblijvende te
eiser,
gemachtigde mr. C.A.J.M. Snijders,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. M.M.C. Disselkamp.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de Minister van Justitie.

Bij besluit van 17 juli 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

Tevens heeft eiser de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht een voorlopige voorziening te treffen die er (thans) toe strekt dat uitzetting van eiser achterwege wordt gelaten totdat uitspraak zal zijn gedaan op het beroep. Het verzoek is geregistreerd onder nummer AWB 06/34823.

De zaak is behandeld op de zitting van 24 januari 2007, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 17 juli 2006 in rechte stand kan houden.

AWB 06/34821

2

2. De rechtbank stelt vast dat eiser reeds eerder, te weten op 8 februari 1999 en op 13 september 2002, een asielaanvraag heeft ingediend. De eerste asielprocedure is afgesloten met een uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, van 4 september 2001. Uit die uitspraak is van belang dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is geoordeeld, omdat eiser zijn aanvankelijk verblijf in Duitsland heeft verzwegen en bovendien eisers ware identiteit niet meer kon worden vastgesteld, omdat hij zich in Duitsland onder een andere identiteit bekend had gemaakt. In de tweede asielprocedure heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Roermond, het beroep bij uitspraak van 28 april 2004 ongegrond verklaard, terwijl deze uitspraak door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bij uitspraak van 12 augustus 2004 is bevestigd.

3. Ingevolge artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is, indien na een geheel of deels afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuwe gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden.

4. Volgens vaste jurisprudentie dient de rechtbank, ongeacht of verweerder in de motivering van het thans voorliggende besluit buiten het kader van de nova is getreden, primair te onderzoeken of aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd alvorens tot beoordeling van het door verweerder genomen besluit op de herhaalde aanvraag over te gaan. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten onder andere worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of feiten en omstandigheden van vóór dat eerdere besluit die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuwe gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd, kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

5. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van _____ in de zaak _____ tegen Nederland, JV 1999/45).

6. In zijn gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 26 juni 2006 heeft eiser gesteld dat zijn leven in Afghanistan gevaar loop vanwege dezelfde problemen als hij bij zijn eerdere aanvragen naar voren heeft gebracht. Ter onderbouwing daarvan heeft hij drie documenten overgelegd, te weten:

- een verklaring van buurtbewoners;
- een origineel arrestatiebevel van de Taliban met betrekking tot eiser, uit 1998;
- een krantenartikel over de situatie in Afghanistan.

Tot slot heeft eiser zich beroepen op de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan.

De rechtbank is van oordeel dat de genoemde feiten of omstandigheden geen hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen. Daarbij volgt de rechtbank verweerder in zijn standpunt, dat met het overleggen van genoemde documenten nog altijd niet de ware

AWB 06/34821

3

identiteit van eiser kan worden vastgesteld, zodat deze reeds op voorhand niet kunnen afdoen aan het eerdere besluit van 16 augustus 2000 uit de eerste asielprocedure. Immers, voor zover het arrestatiebevel al authentiek zou worden bevonden, is nog altijd niet komen vast te staan dat de naam die op het bevel staat daadwerkelijk de naam van eiser is, nu het niet als een geldig identiteitsdocument kan gelden. Bovendien is de rechtbank met verweerder van oordeel dat het arrestatiebevel uit 1998 niet als novum kan worden aangemerkt, omdat niet valt in te zien waarom eiser dat document niet reeds in zijn eerste asielprocedure heeft kunnen inbrengen. De enkele stelling van eiser dat hij pas later iemand heeft ontmoet die in Afghanistan is geweest en die op die manier achter het document is gekomen, heeft verweerder terecht onvoldoende geacht om het arrestatiebevel als novum aan te merken. Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat er geen verplichting bestond om het arrestatiebevel op authenticiteit te laten onderzoeken, gelet op de bevreesdwekkende en vage verklaringen over (het verkrijgen van) het arrestatiebevel, alsmede gelet op het feit dat uit het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 10 februari 2006 blijkt dat alle Afghaanse documenten door de wijdverbreide corruptie en verkoop op de zwarte markt eenvoudigweg op niet-reguliere wijze kunnen worden verkregen.

Voor wat betreft de verklaring van de buurtbewoners heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank – naast het feit dat daarmee eisers identiteit nog steeds niet kan worden vastgesteld – terecht op het standpunt gesteld dat, nu deze niet uit een verifieerbare objectieve bron afkomstig is, dit niet als een novum kan worden aangemerkt. Daarnaast heeft eiser heeft over de wijze waarop dat document is afgegeven – in het bijzonder de legalisatie daarvan – zeer vage maar ook bijzonder onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd. Zo wist eiser niet de volledige naam van de persoon (Haider) die het document in Afghanistan heeft verkregen, noch de wijze waarop deze het heeft verkregen, en had hij deze Haider zelfs nog nooit ontmoet. Ook wist eiser niet de naam van de persoon die hij bij het treinstation in Alkmaar heeft ontmoet en hem uiteindelijk dit document heeft overhandigd. Dat deze persoon de bijbehorende envelop niet aan eiser kon geven omdat daarin ook documenten van andere personen zaten, alsmede het feit dat deze persoon niet wilde dat zijn adres bekend zou worden, heeft bij verweerder het vermoeden kunnen wekken dat dit document niet op officiële wijze door het bevoegde gezag is afgegeven c.q. is gelegaliseerd. Daarbij heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat de op de vertaling van de bewonersverklaring voorkomende datum, de datum van het laatste legalisatiestempel betreft, maar niet de datum waarop de buurtbewoners hun verklaring hebben afgelegd.

Een beroep op de algehele onveilige situatie in Afghanistan kan evenmin als een novum worden aangemerkt.

8. Voor wat betreft de eerst in beroep aangevoerde vrees voor de Taliban en de Mudjaheddin mensen in de huidige regering, is de rechtbank met verweerder van oordeel dat dit niet als een novum kan worden aangemerkt, omdat ook hiermee de identiteit van eiser niet vaststaat en voorts niet valt in te zien waarom dit niet in het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 26 juni 2006 kon worden aangevoerd.

9. Ook het gestelde ten aanzien van het 'generaal pardon' (of dat eiser daar mogelijk onder valt) en de motie Bos/Dijsselbloem (namelijk dat deze motie een wijziging van recht inhoudt), kan niet als novum worden aangemerkt, nu op het moment van de uitspraak nog geen concrete invulling aan dat kabinetsvoornemen is gegeven en een wijziging van recht, gelet op de vaste jurisprudentie van de Afdeling, niet kan gelden als novum in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

AWB 06/34821

4

10. In de aanvullende gronden van beroep van 4 januari 2007 heeft de gemachtigde van eiser zich op het standpunt gesteld dat verweerder de aanvraag had dienen te toetsen aan de weliswaar ten tijde van de bestreden beslissing nog niet in de Nederlandse wetgeving geïncorporeerde, maar wel rechtstreeks van toepassing zijnde, Definitierichtlijn (Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie). Ten aanzien daarvan overweegt de rechtbank – onder verwijzing naar de uitspraak van de meervoudige kamer van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 15 maart 2007 (zaaknummers: AWB 06/33516 en 06/33723) – als volgt.

Volgens vaste jurisprudentie (zie onder meer rechtsoverwegingen 66 en 67 van de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 5 februari 2004, zaak C-157/02) dienen lidstaten tot wie een richtlijn is gericht zich gedurende de bij die richtlijn vastgestelde termijn voor omzetting ervan in nationaal recht te onthouden van maatregelen die de verwezenlijking van het door de richtlijn voorgeschreven resultaat ernstig in gevaar zouden brengen. Dit neemt echter niet weg dat de nationale rechter in door particulieren ingestelde procedures, waarin een beroep wordt gedaan op de rechtstreekse werking van een richtlijn, pas na het verstrijken van de termijn voor omzetting ervan gehouden is om eerdere nationale voorschriften die in strijd zijn met deze richtlijn, buiten toepassing te laten. De rechtbank stelt vast dat de implementatietermijn voor de Definitierichtlijn eerst op 10 oktober 2006 is verstreken en dat het bestreden besluit dateert van vóór die datum. Eisers beroep op (toepassing van) bepalingen uit de Definitierichtlijn kan derhalve reeds om die reden niet slagen.

11. Nu evenmin is gebleken van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, gaat de rechtbank, onder verwijzing naar het inmiddels rechtens onaantastbare besluit van 13 december 1999 in de eerste asielprocedure, niet over tot een inhoudelijke beoordeling van het thans voorliggende bestreden besluit.

12. Hetgeen overigens namens eiser naar voren is gebracht, leidt de rechtbank niet tot een ander oordeel.

13. Het beroep is derhalve ongegrond.

14. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

15. Beslist wordt als volgt.

AWB 06/34821

5

Bestlissing
De rechtbank,

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. H. Benek als rechter en uitgesproken in het openbaar in
tegenwoordigheid van mr. P.M. de Kruif als griffier op 18 april 2007.

P.M. de Kruif

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de rechtbank
sectie bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **19 APR. 2007**

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2501-C	11 MEI 2007
ZAKEN 200703320	
AAN: VI	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Postbus 195 5280 AD Boxtel
 Bosscheweg 1 5281 AE Boxtel
 Telefoon: (0411) 67 44 99 Fax: (0411) 67 76 90
 E mail: info@snijdersentoemen.nl
 Website: www.snijdersentoemen.nl

SNIJDERS
 ENTOEMEN
 ADVOCATEN

PER POST & FAX 070-3651380

Afdeling Bestuursrechtspraak
 Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingen

Postbus 16113
 2500 BC 's-GRAVENHAGE

Mr C.A.J.M. Snijders
 Mr B.W.M. Toemen
 Mw. Mr E.H.J.M. de Bonth

Boxtel, 11 mei 2007

HOGER BEROEPSCHRIFT

Inzake / I.N.D. Noord-Oost
 Ons kenmerk CS/MK/00011920/25e
 e-mailadres C.Snijders@snijdersentoemen.nl

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

DE HEER geboren op , wonende te
 vreemdeling van Afghaanse nationaliteit, (verder te noemen 'appellant'), te dezer zake
 woonplaats kiezende te Boxtel aan het adres Bosscheweg 1 ten kantore van Snijders en
 Toemen Advocaten, van wie mr. C.A.J.M. Snijders uitdrukkelijk verklaart door appellant
 ten deze bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn dit hoger beroepschrift namens hem in te
 dienen en te ondertekenen.

Appellant heeft kennis genomen van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage,
 nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor
 Vreemdelingenzaken d.d. 18 april 2007, verzonden 19 april 2007, AWB 06/34821,
 waarbij het beroep van appellant tegen het besluit van 17 juli 2006 van de
 Staatssecretaris van Justitie/de Minister voor vreemdelingenzaken en Integratie tot
 afwijzing van de aanvraag van appellant voor een vergunning asiel ongegrond is
 verklaard (prod. 1).

Appellant kan zich niet verenigen met deze uitspraak, komt daarvan bij uw College in
 hoger beroep en voert daartegen de navolgende grieven aan.

Gelden voor derden t.n.v. Stichting Dardengelden 10.88.86.484

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat door
 onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Any liability shall be limited to the amount which is paid out
 under the firm's professional liability policy.

SNIJDERS
ENTOEMEN
ADVOCATEN

GRIEF I

Ten onrechte heeft de rechtbank de IND gevolgd in de gedachte dat alle door appellant naar voren gebracht nova niet als zodanig kunnen worden aangemerkt omdat er nog immer geen duidelijkheid is over de ware identiteit van appellant, hetgeen dan ontleend wordt aan het feit dat in de eerste asielprocedure appellant aanvankelijk zijn verblijf in Duitsland heeft verzwegen waar hij onder een andere naam asiel had aangevraagd.

Toelichting:

Het moge dan zo zijn dat appellant ooit onder een andere naam in Duitsland asiel heeft aangevraagd, maar appellant heeft vanaf het begin dat hij in Nederland kwam originele identiteitspapieren aan de Nederlandse autoriteiten overhandigd en de Nederlandse autoriteiten hebben nimmer zonder enige motivering moeite gedaan om die identiteitsdocumenten te onderzoeken op echtheid.

In de aanvullende gronden van beroep aan de rechtbank heeft appellant op 4 januari daarover een uitvoerige brief aan de rechtbank geschreven waarnaar hij uiteraard verwijst.

Het kan niet zo zijn dat keer op keer de IND terugvalt op haar eigen fout, op haar eigen onvolkomenheid door namelijk die documenten niet te onderzoeken.

Het kan ook niet gerechtvaardigd zijn dat de rechtbank keer op keer de IND daarbij in het gelijk stelt.

Zeker op grond van de bepaling van de definitierichtlijn mag van de IND verwacht worden dat er samengewerkt wordt met de asielzoeker (artikel 4 definitierichtlijn) waarop ook in diezelfde brief van 4 januari 2007 een beroep is gedaan.

Ook los van de bepaling van de definitierichtlijn had de rechtbank niet zonder nadere motivering tot dat standpunt kunnen komen en de rechtbank had ook niet zoals in rechtsoverweging 6 is overwogen kunnen stellen dat de genoemde feiten en omstandigheden geen nieuwe rechtelijke beoordeling rechtvaardigen en dat de rechtbank daarbij verweerder volgt in zijn standpunt dat bij het overleggen van genoemde documenten nog altijd niet de ware identiteit van appellant kan worden vastgesteld zodat deze reeds op voorhand niet kunnen afdoen aan het eerdere besluit van 16 augustus 2000 uit de eerste asielprocedure.

De rechtbank had daarbij minimaal aandacht dienen te besteden aan de uitvoerige toelichting in beroep in de brief van 4 januari 2007 en de rechtbank heeft daar helemaal niets over overwogen.

Appellant voegt daar nog aan toe dat hij van mening is dat de IND nooit heeft kunnen vaststellen dat de door hem opgegeven identiteit vals zou zijn nu de IND zelf nooit moeite heeft gedaan om de originele identiteitsdocumenten te onderzoeken. Dat is in strijd geweest al die tijd met elke zorgvuldigheid die de Nederlandse Overheid in acht dient te nemen in een asielprocedure.

GRIEF II

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging negen overwogen dat wijziging van recht niet kan gelden als een novum in de zin van 4:6 Awb.

Toelichting:

Appellant verwijst naar de uitspraken van uw College van 16 mei 2003 JV2003/292 en 8 december 2003 nummer 2003062071.

In geval van nieuw recht is er een nieuw toetsingskader en kun je niet spreken van een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6 Awb.

SNIJDERS

ENTOEMEN

ADVOCATEN

Appellant beoogt aan de orde te stellen de gevolgen die voortkomen uit het generaal pardon en de beleidsvoornemens die toen al bekend waren gemaakt en wil wat dat betreft in zijn eigen situatie vergelijken naar de uitspraak van uw College in hoger beroep in een bewaringszaak nummer 200702058 d.d. 8 mei 2007.

Hij meent dat op het moment dat de rechtbank de zaak behandelt wel degelijk voldoende aanleiding was om te spreken van nieuw recht en dat de rechtbank daar ten onrechte geen rekening mee gehouden heeft.

Bovendien was er inmiddels een uitspraak van uw College op grond waarvan mocht worden aangenomen dat het beleid van de Minister met betrekking tot Afghanistan niet meer juist is en was er al een, overigens toen nog niet gepubliceerd ambtsbericht op grond waarvan ook mag worden aangenomen dat de situatie in Afghanistan zodanig ernstig is gewijzigd, zeker met betrekking tot categoriale bescherming ander beleid dient te worden gevoerd.

REDENEN WAAROM

Appellant verzoekt de bestreden uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken d.d. 18 april 2007, verzonden 19 april 2007, AWB 06/34821, te vernietigen en het hoger beroep gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Boxtel, 11 mei 2007

Bepaaldelijk gevolmachtigde

